

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

gårdboen

HJØRRING GYMNASIUM OG HF-KURSUS, MAJ 1992

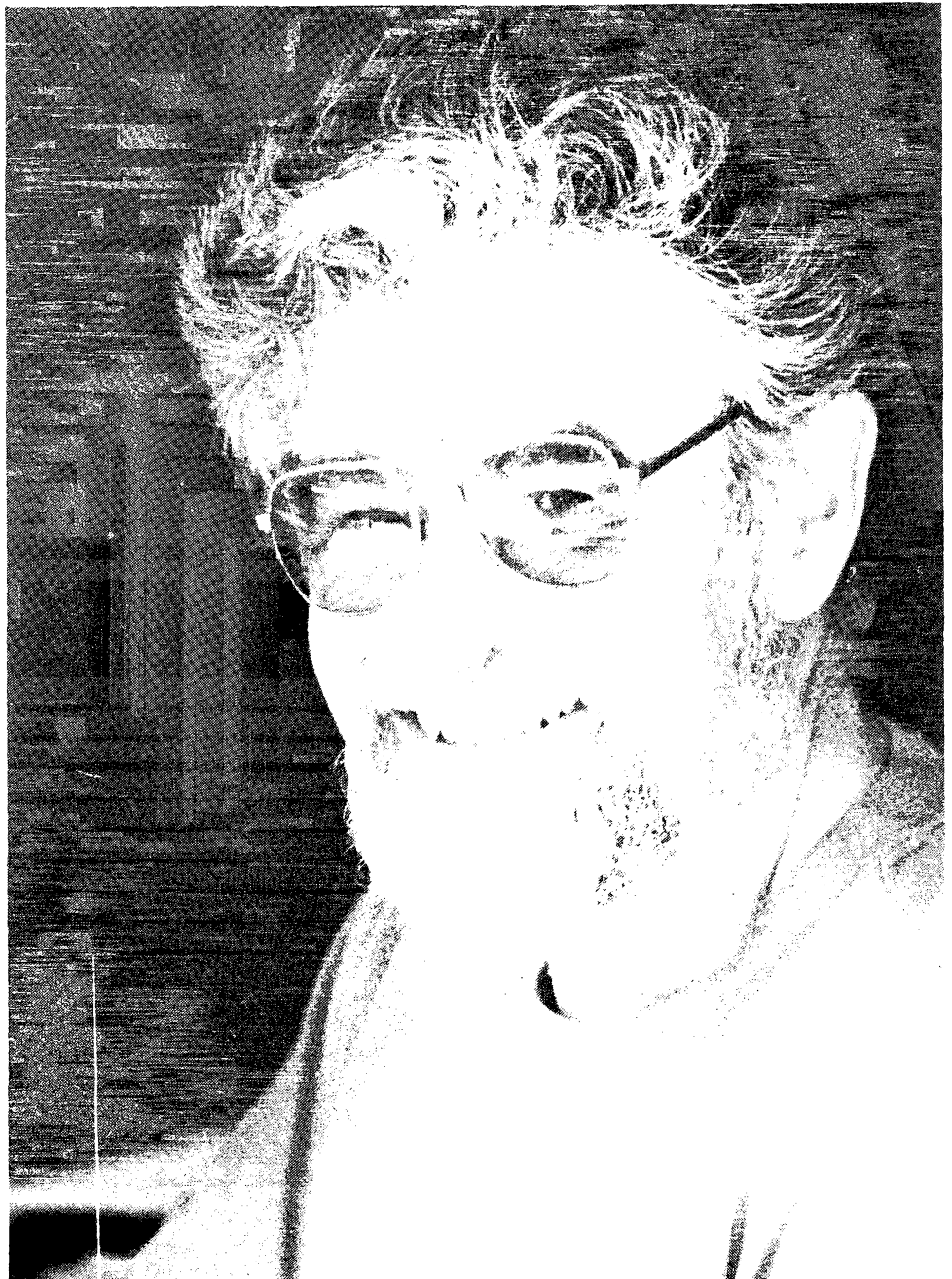
4

Farvel Fuglsang

For ikke så længe siden indleverede jeg eksamenspensum for mit højniveau i engelsk, og da jeg kastede et sidste blik på de titler, der var repræsenteret i pensum, måtte jeg ærgre mig over, hvor mange gode 'ting', der ikke var blevet tid til - som nu f.eks. Pope's "An Essay on Man". Men nu er det sådan, at manden på gården, Eriksgård - som vor skole hedder i lærernes juleføljeton - har besluttet at gå på aftægt og at overlade driften til en anden, og da jeg har fået overladt disse spalter i den anledning, så kan jeg ikke lade være med at prøve at slå to fluer med eet smæk. Derfor har jeg i første omgang fordansket Pope's essay:

Et skudsmål til Erik

*Nej, kend dig selv, thi Gud har ingen sandet;
Studér på mennesket og ikke andet:
En blandet skabning - som ragout'en
halvt kløgt, halvt dårskab under huen;
For megen viden for en skeptisk smag,
og stoicistisk set skam alt for svag.
Konstant tvivlrådig som en radikal:
om han skal være god, mon - eller gal,
om han til sjælen eller kroppen bejler.
På jobbet for at gå. Fornuften fejler;
uvidenhedens omfang er konstant,
mens store tanker kom og atter svandt.
I tanketurbulens må han fungere.
Sit eget selvbedrag han selv punkterer.
Skabt både til det høje og det lave;
er altings over-herre, og dog slave.
Al sandheds dommer - trods forvildet færden.
Pragtstykke, nar, en gåde for alverden!...*

"..en gåde for alverden"! Hvis manden er en gåde, kan man jo godt stille sig skeptisk overfor den opgave, det er at lave et portræt. Men måske kan vi komme personen en smule nærmere ved at erindre os hans livshistorie, sådan som vi fik den fortalt for knap et år siden, da han fyldte 60.

Laue Erik Fuglsang-Damgård må siges at have været udlært, da han for 21 år siden overtog posten som rektor ved HG: Han er søn af skolefolk. Hans mor var tysklærer og hans far var rektor. Efter at være blevet vænnet til kulden af den barske grønlandske natur, kom han som 16-årig til Sorø Akademi for at tage sit artium. Efter endt eksamen fra Sorø gennemførte han studiet i historie og tysk ved Københavns Universitet. Siden kom han til Hjørring Seminarium, hvor han i en kort årrække fungerede som lærer, inden han fik ansættelse som undervisningsinspektør i Direktoratet for Gymnasieskolerne. Fra denne stilling hentedes han til Hjørring Gymnasium i 1971. Indimellem blev der også tid til at være konstitueret rektor på seminariet i Godthåb. Men lad os stoppe her, for denne opremsning af ansættelser fører os jo ikke nærmere manden. Der tegner sig i det højeste en fællesnævner, en linie i en lang karriere, som synes at have ligget i kim siden hans første begyndelse. - Desuden er jeg ved at komme i vanskeligheder, for nu står jeg overfor at skulle portrættere både manden, som jeg kender ham, og rektor, som jeg kender ham, og med det samme rejser sig det spørgsmål, om rektor overhovedet er et menneske. Men man kan vel indledningsvis slå fast, at et rektorat er en funktion, som beklædes af et menneske - eller er det mennesket, der beklædes af rektoratet? Det er faktisk ikke sådan at afgøre. Under alle omstændigheder har det noget med klæder at gøre, og, som jeg har forstået det, så synes vor mand nu, at klæderne ikke rigtig sidder godt mere; de snævrer her og der - standardglidningen har medført, at Amtet har sparet de mest rummelige størrelser væk.

Men selv uden besparelser må man hævde, at en rektor er et modsætningsfyldt væsen. Selvom han på vej til skole om morgenen varmer ørerne med den strikkede hue, så må han, så snart han træder ind på skolen, være klar til at skifte kasketter adskillige gange i løbet af en dag. En rektor er både en kollega med lærerne, en lærer for eleverne, en arbejdsgiver for alle ansatte og en dommer over os alle - "Sole Judge of Truth". Ikke underligt, hvis en sådan person undertiden bemærktes af "chaos

of thought and passion", når man betænker arbejdets modsætningsfyldte krav. Til undertegnede beklagede han sig engang en sen eftermiddag over, at der var koldt på toppen; jeg har ham mistænkt for at han i al hemmelighed netop havde siddet og lunet sig med huen inde på kontoret. Det er heller ikke underligt, hvis han undertiden beskyldes for at være "in endless error hurl'd"; sådan kan det opleves, hvis man appellerede til mennesket og i stedet stødte på dommeren eller arbejdsgiveren. "In doubt to deem himself a God or Beast" - det kan være svært at finde den rigtige rolle til

enhver lejlighed, og det kan ikke undgås, at der er smuttere, for handles skal der. Som rektor kan man ikke evindeligt svæve i tvivlen, man må skære igennem.

Hvor underligt det end lyder, så kan vi måske komme manden endnu nærmere, hvis vi kigger på den skole, som han nu i mange år har været "Great Lord of". Nu er rektor ganske vist ikke ene om at sætte sit præg på skolen. En skole er jo ikke anderledes end de mennesker, der befolker den. Man kan endda gå så vidt, at man siger, at den slet ikke er en skole, hvis der ikke var mennesker, der dagligt tog dens bygninger i besiddelse

og fyldte lokalerne med sysler, som til sidst krones med en hue på ældste årgangs hoveder. Alt dette har rektor jo kun perifert fingrene i, og jeg er sikker på, at elever og lærere har trivedes godt med ikke konstant at være under opsyn.

I dag er det på nogle skoler sådan, at rektorerne slet ikke underviser. Det er en slet udvikling. Vores mand har selv undervist igennem alle årene og daglig udsat sig selv for den virkelighed, der udfolder sig i klasseværelserne.

Skolen er et lære-sted - men vores skole er også et være-sted. Hvis jeg nu havde ført dagbog kunne jeg være sikker på, at jeg fik det hele med, men jeg må klare mig med hukommelsen, når jeg vil prøve at remse alle de aktiviteter op, som ikke har med lærdomstilignelse at gøre: 1.g.-hyttetur, idrætsdag, hvor skolen bogstaveligt talt undergår en forvandling til det ukendelige med fælles spisning i skolegården og fest om aftenen. Nu vil nogen måske indvende, at det har rektor da ikke så meget med at gøre. Nå ikke! I alle de år, vi har afviklet idrætsdag, har rektor været den mest aktive idrætsudøver, og han har deltaget i festen og oprydning bagefter. - Der har været pædagogiske dage for lærerne,

der har været festlig juleafslutning og skolekomedie. Derudover afsættes der tid til, at elever kan få lov til at komme på studieture. Alle disse aktiviteter skal have rektors godkendelse, for han er "Great Lord of all things". Han kunne have forbudt næsten det hele, og nogle rektorer er sådan. At vores skole er en blanding af et lære-sted og et være-sted skyldes også, at rektor ikke blot har givet sin tilladelse, men har bakket disse ting op. Det ville være uærligt at sige, at alle på skolen er enige om blandingsforholdet, men det vil på den anden side være helt forkert, hvis vi ikke indrømmer at vi har nydt, at han undertiden er "In doubt his Mind or Body to prefer". Den tradition er ligefrem indkodet i skolens genetiske struktur og vil ikke uden videre kunne ændres.

Rektors direkte indblanding har vi ikke mærket så meget til - og det har vi levet godt med. Men det indirekte finger-aftryk kan man spore alle vegne, og det har vi også levet godt med.

Siden jeg alligevel har indsmuglet mange af de engelske vendinger fra Pope's essay, synes jeg, vi skal lade ham få det sidste ord:

Know then thyself, presume not God to scan;

The proper study of Mankind is Man. Plac'd on this isthmus of a middle state, A being darkly wise, and rudely great: With too much knowledge for the Sceptic side,

With too much weakness for the Stoic's pride

He hangs between; in doubt to act, or rest;

In doubt to deem himself a God or a Beast;

In doubt his Mind or Body to prefer; Born but to die, and reas'ning but to err;

Alike in ignorance, his reason such, Whether he thinks too little, or too much:

Chaos of thought and Passion, all confus'd;

Still by himself abused, or disabus'd;

Created half to rise, and half to fall; Great Lord of all things, yet a prey to all;

Sole Judge of Thruth, in endless Error hurl'd:

The glory, jest, and riddle of the world!...

Hanne Kjeldsen

»Det har været en stor glæde ...«

Jeg har som formand for Hjørring Gymnasium modtaget en kopi af rektor E. Fuglsang-Damgård's afskedsansøgning til Nordjyllands Amt.

Det er med beklagelse, at jeg har modtaget denne ansøgning. Jeg synes ikke at Fuglsang-Damgård har nået pensionsalderen endnu, for han er jo stadig lige energisk såvel på sit arbejde som i fritiden; men som rektor selv skriver i sin afskedsansøgning har han haft et travlt og indholdsrigt arbejdsliv, som har været kendetegnet af en uophørlig dynamik.

Efter de nyeste reformer og den seneste tjenestetidsaftale er tiden inde til at overdrage hvervet til en yngre rektor på Hjørring Gymnasium.

Jeg har haft den glæde, at arbejde sammen med rektor i små 3 år først i det daværende Skole Hjem Samråd og nu som formand i bestyrelsen.

Det har været en stor glæde og oplevelse, at arbejde sammen med rektor E. Fuglsang-Damgård. Han har altid været velforberedt til vore møder, og har i den

tid, hvor jeg har været formand altid givet mig en god orientering i hverdagen og inden bestyrelsesmøderne. Jeg vil i min resterende periode komme til at savne Fuglsang-Damgård; men jeg kan også godt forstå, at han vælger at stoppe nu, hvor han stadig er frisk og rørig.

Fuglsang-Damgård har fortalt mig, at et af hans største ønsker er en cykeltur Hjørring Nordkap retur. Det synes jeg lyder spændende og modigt.

Til slut vil jeg gerne takke rektor Fuglsang-Damgård for et godt samarbejde og ønske ham held og lykke i sin 3'die alder.

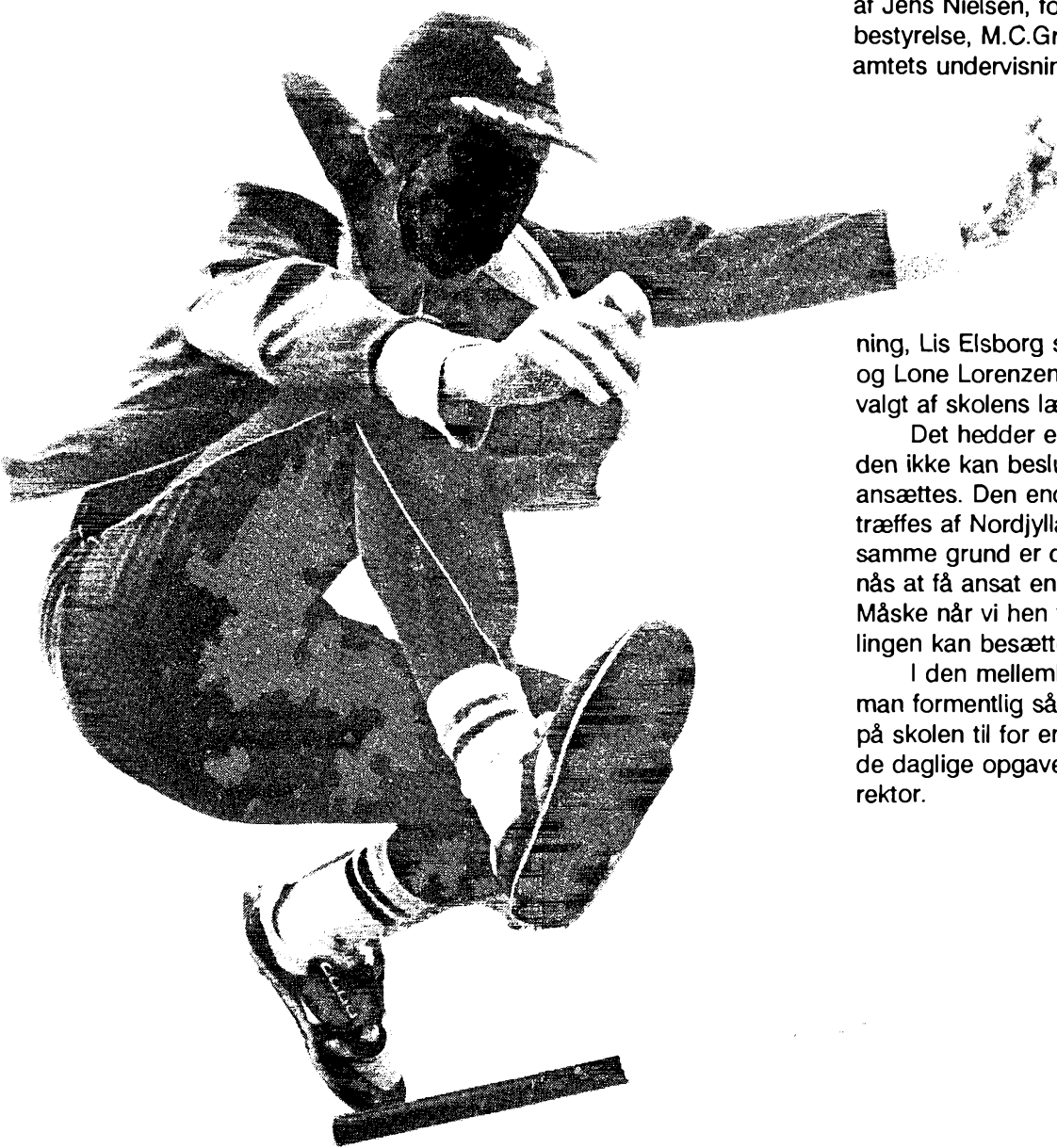
Jens Nielsen
Formand

NY REKTOR - HVORDAN?

Efter at rektor Fuglsang-Damgård havde meddelt, at han vil gå af pr. 1. august besluttede det pædagogiske råd på Hjørring Gymnasium i samråd med det tekniske og administrative personale (TAP) at søge indflydelse i forbindelse med ansættelsen af en ny rektor for skolen. I skolens bestyrelse havde man samme ønske, og Nordjyllands Amt har nu besluttet, at der skal laves en såkaldt samtalegruppe, som skal bedømme ansøgerne til rektorstillingen.

Samtalegruppen kommer til at bestå af Jens Nielsen, formand for skolens bestyrelse, M.C.Green og E. Ustrup fra amtets undervisnings- og kulturforvalt-

ning, Lis Elsborg som TAP-repræsentant og Lone Lorenzen og Palle Knudsen valgt af skolens lærere.

Det hedder en samtalegruppe, fordi den ikke kan beslutte, hvem der skal ansættes. Den endelige beslutning skal træffes af Nordjyllands Amtsråd. Af samme grund er det ikke sikkert, det kan nås at få ansat en ny rektor til 1. august. Måske når vi hen til oktober inden stillingen kan besættes.

I den mellemliggende periode vil man formentlig så konstituere en lærer på skolen til for en kort tid at varetage de daglige opgaver som normalt påhviler rektor.

PK

HVEM TØR TA' SPRINGET?

Med Big Bandet i Litauen

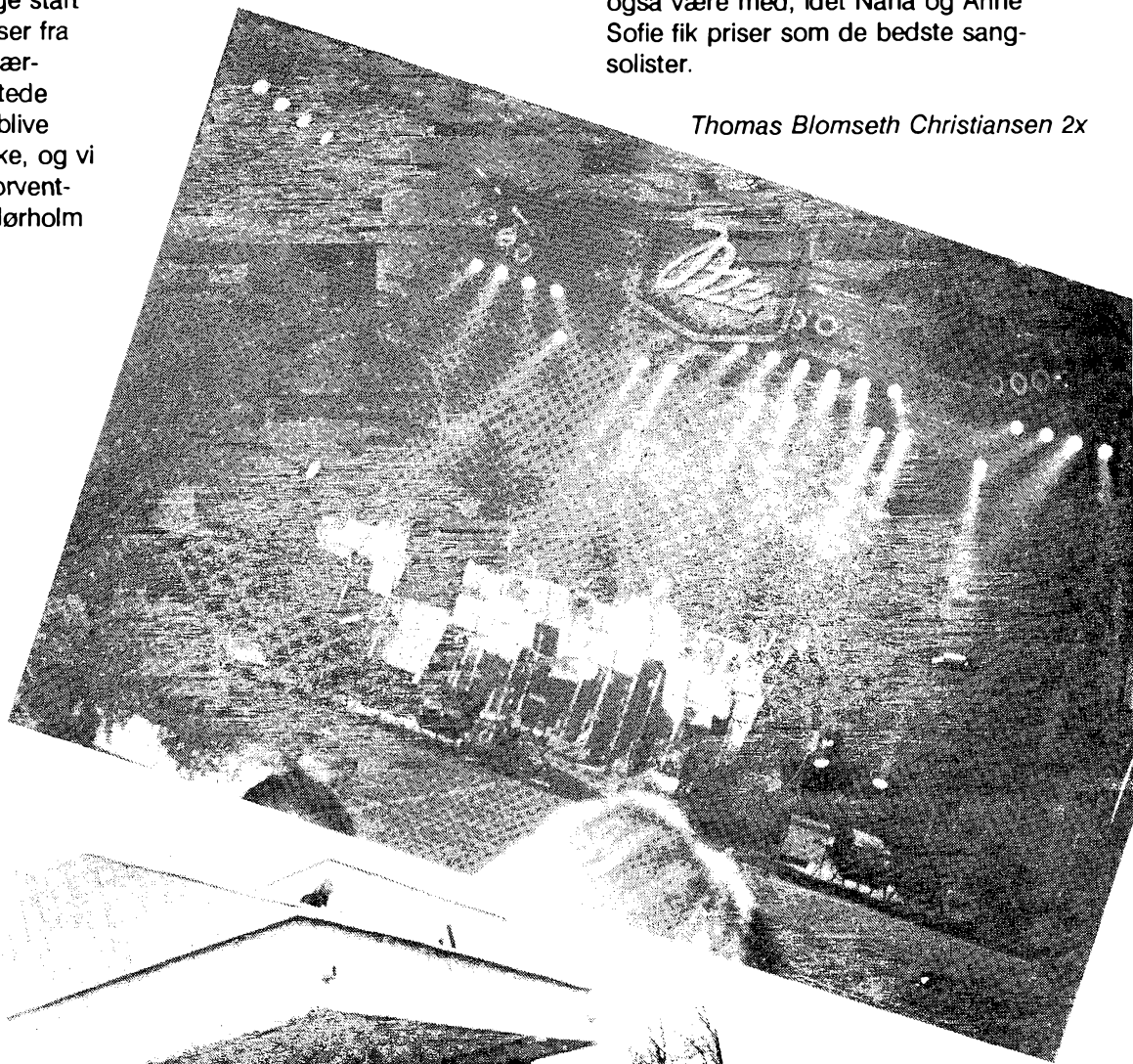
I slutningen af marts var gymnasiets big band på farten for at deltage i en ungdomsjazzfestival i Litauens hovedstad Vilnius. Det var en tur, der blandt andet krævede musikalitet (vi var der jo for at spille), en god bagdel (busturen tog 30 timer hver vej) og snedig kvindeliste/-mandsmod (nødvendig for at kunne krydse grænserne). Turen kom i stand som et resultat af øst-vest-træffet i sensommeren 1991, hvor Kaj Nørholm fik de nødvendige kontakter.

Turen fik den værst tænkelige start med udslippet af radioaktive gasser fra atomkraftværket Sosnovij Bor i nærheden af Skt. Petersborg. Vi frygtede tirsdag og onsdag, at turen ville blive aflyst, men det skete heldigvis ikke, og vi kunne drage afsted frejdige og forventningsfulde under ledelse af Kaj Nørholm og Knud Michael Jensen.

I ankomsten til Litauen blev hele den danske gruppe indkvarteret på et ferie-hjem omkring 20 km fra Vilnius, og et tætpakket program kunne begynde. Der skulle gives to koncerter: en ved ungdomsfestivalen i Vilnius og en ved jazzfestivalen i Birstonas ca. 100 km fra Vilnius. Der var planlagt en byrundtur og en udflugt til et slot, men der var også tid til at handle ind på litauisk, d.v.s. have problemer med at få brugt penge.

Musikalsk må det siges, at hele den danske delegation, der også omfattede Jens Nørholms Kvintet, gjorde et særdeles indtryk. De ialt to koncerter, orkestrene gav, var gode, og tilskuerne skjulte i hvert fald ikke deres begejstring. Især big bandets første optræden og kvintettens sidste koncert var vellykkede, og publikum krævede indtil flere ekstranumre. De fleste kan vel tilslutte sig, at Jens Nørholms Kvintet var festivalens bedste gruppe, men big bandet kunne også være med, idet Nana og Anne Sofie fik priser som de bedste sangsolister.

Thomas Blomseth Christiansen 2x

GUTEN MORGEN, ALLERSEITS!

De løb ind i hinanden for første gang i 1946, eftertrykkeligt, forsåvidt som de kom til at dele værelse på Sorø Akademi i 1.g. Mødtes igen mange år senere på Hjørring Gymnasium - og nu forlader de altså gymnasieskolen samtidigt. For også Knud Andersen trækker sig tilbage med dette skoleårs afslutning.

Et virkeligt spil af tilfældigheder. Knud skulle slet ikke have været lærer, eller rettere: han ville ikke - fordi han skulle. Så han tog først et ordentligt tilløb. Måske var det derfor, han kom så flot i mål.

Efter et års stipendieophold i USA: studier i amerikansk litteratur, spansk og økonomi ved University of Oregon har han fået nok af amerikansk overflod og overflade. Og nok er nok. Hjem til Danmark: et trælastfirma i Odense profiterer af ham i yderligere et års tid. Så er volterne slået. Skolen kalder, og Knud kommer.

Ikke ad den slagne vej, - men ad helt sin egen, naturligvis. Den begynder i en sønderjysk landsbyskole, løber om ad gymnastiksalen i Sorø én gang til og videre ud i folkeskolen. Her bliver den hurtigt tosporet, og Knud befarer ufortrødent begge spor på samme tid. Efter læreruddannelsen og sideløbende engelskstudier ved Århus Universitet, faste ansættelser i Århus og Odense, og et sideløbende faglærerkursus i tysk, kan det ikke undre nogen, at Skive Seminarium gerne ansætter ham som lærer for vordende lærere.

Undtagen Knud selv. Han synes jo nok, at han vil kvalificere sig ordentligt til den stilling, han nu har fået, siger den derfor op og tager til København. Og uddanner sig til cand.pæd.: tysk som hovedfag i en faglig ramme af pædagogik og psykologi. Så kan Skive og siden Skårup få glæde af ham igen.

Men ikke så længe, heldigvis. Vi skriver 1972, og det skal lykkes for Hjørring Gymnasium at holde på ham i hele 20 år. Først som lærer i tysk, engelsk og psykologi, siden udelukkende i tysk.

Det var vel ikke så underligt, om han omsider var faldet til ro. Men så skulle man kende ham dårligt. - Mandag morgen, Sisyfos-stenen ved bjergets fod, er for Knud et fjedrende afsæt: "Guten Morgen, allerseits!" - Kaffepausen i 10-frikvarteret: medbragt te for Knuds vedkommende og munter forargelse over elevens umådelige tåbeligheder. En faglig autoritet, vores sidste bolværk i sproglige tvivlsspørgsmål: "Knud, kan det godt hedde sådan?". - Frokostbordet: et kollegialt forum, Knud i midten (ikke, som han selv mener, "am Rande"), fagsnak, planlægning, udveksling af erfaringer og ekstemporaltekster. Og altid ligeså utilfreds som veloplagt: "Jeg har svært ved at sige: nåja, sådan er det bare".

Fik dét ham til at blive så længe, - at der var så meget at reformere, at det ku' være så godt? Den, man elsker, tugter man. Af kærlighed - og Knud har aldrig optrådt som revser for selvfølelsens skyld, men alene for sagens.

Han trives kun i ren luft. Han har haft styrke til at fordrive tobakstågerne fra lærerværelset og kunne meget vel sejle foruden de vinde, der blæser fra amt og direktorat. Oppustede klassekvotienter og opblæste fagbekendtgørelser er ham inderligt imod.

For nogle år siden betroede man ham - og Gisela - at nyindrette et meget omfattende engelsk tyskkursus til brug i Danmarks Radio og TV: Deutsch direkt. Sådan kunne man også formulere Knuds egen idé om faget. Sproget i centrum, redelig indøvelse af elementære kundskaber, præcise oversættelser fremfor luftig selvudfoldelse på usikkert tysk. En

faglig vederhæftighed indtil det ydmyge, en pædagogik, som ikke er på mode i øjeblikket.

Fik dét ham til at gå nu?

"Udbrændt", som det hedder blandt de 40-årige, er han ihvertfald ikke. Hos Knud har man til stadighed følelsen af, at ilden først lige har fået rigtig fat.

Nu kan han brænde videre, for sin klassiske strygermusik, for sin fotografiering: "gerne portrætter, gerne eksperimenter med opstillinger, stilleben", for sine sprog: tysk oversættelsesvirksomhed til gavn for andre, selvstudier i spansk og russisk til glæde bare for ham selv. Foreløbig i det mindste.

Lærerværelset bliver knap så morgenfrisk herefter. Og vi vil savne synet af hans målbevidste "Randerscheinung" i skolegården, på vejen til og fra Pavillon 3.

JL

HF-erne i Berlin og Pragh

Vi drog afsted søndag i sne og kulde, en bus fyldt med 55 HF'ere og lærere, morgentrætte, men i højt humør. Første stop var Berlin.

Mandag gik med sightseeing. Vi så Berlin i øst og vest, men højdepunktet var Checkpoint Charlie. Trods forhindringer som sne og kulde ankom vi trætte til Prag, hvor aftensmaden ventede os. Nogle tog på taxa-tur, men taxameteret kørte hurtigt. Andre plejede deres ømme korpus i hotellets bløde senge.

Tirsdag var byvandring i Prag. Kolde næser, ømme tæer, men Prags talrige

seværdigheder blev beskuet af øjne, der løb i vand. Mest betagende var Slottet, Det Gamle Rådhus og Tein-kirken, der desværre var lukket, så vi ikke kunne se vor landsmand Tycho Brahe.

Onsdag: En mand og hans kirke. St. Barbara-kirken har i sandhed en nidkær vogter, der absolut vil videregive alle detaljer og så helst på tysk med tjekkisk accent. Næste stop i Kutna Hora var den Vælske Gård, hvor man prægede mønter i stor stil, og hvor den moderne dollar har sit udspring. Ved det sidste stop ville mange gerne blive i bussens varme, men klostret i Sedlec overraskede med sin

udsmykning bestående af menneskeknogler. En plads i kirken kunne vi alle få, når vi engang bliver afkalket.

Torsdag formiddag gik med de sidste kapitalistiske tendenser for nogle. Andre brugte den sidste tid til et besøg på Nationalmuseet. Sidste stop før hjemturen var Theresienstadt.

Tak for en helt suverænt arrangeret tur. Tak til Elly, der var som en mor for alle, altid klar med en pille.

Mette V. og Anita, 2r

Tid og tlf.

Kontorets ekspeditionstid:
kl. 08.00-10.00 og
kl. 11.30-14.00
Rektor E. Fuglsang-Damgård:
Træffes efter aftale.

Inspektors træffetid:
Daglig kl. 08.05-08.50
Daglig kl. 12.05-12.50

Studievejledernes træffetid:
Se opslagstavle v/ kontoret

Bogdepotets åbningstid:
Daglig kl. 08.05-09.00

Bibliotekets åbningstid:
Daglig kl. 08.05-14.00

Kontorets telefon:
98 92 24 33

Lærerværelsets telefon:
98 90 06 51 - bedst kl. 11.45

Elevernes telefon:
98 90 06 52

Pedel K. Klitt Jensen:
98 92 24 33, lokal nr. 5
daglig kl. 09.15-09.45

Kantinens telefon:
98 92 56 52

Bestyrelsen

Forældrevalgte:
Anni Hingelberg
Elsagervej 7
9800 Hjørring

Bjarne Maul
Sobakken 6
9830 Tårs

Jens Nielsen
Skovtoften 4
9800 Hjørring

Carsten Skovsgård
Brøny 13
9830 Tårs

Valgt af Nordjyllands Amtsråd:
Hans Rex Christensen
Eratosvej 25
9990 Skagen

Valgt af Kommuneforeningen:
Erik Mortensen
Tårnvej 5
9830 Tårs

Lærerrepræsentanter:
Palle Knudsen
Else Lind

Elevrepræsentanter:
Sigurd Hartvigsen Jakobsen (1u)

Tap-repræsentant:
Lis Elsberg

Ferieplanen for 1992-93!

Sidste dag i sommerferien: ti d. 04. aug.
efterårsferie: uge 42;
juleferie: lø d. 19. dec. 92 - sø d. 03. jan. 93;
vinterferie: uge 8;
påskeferie: lø d. 03. apr. - ma d. 12. apr.;
bededag: 07. maj;
kr. himmelfart: 20. maj;
2. pinsedag: 31. maj.

Fredag d. 16. apr. 1993 inddrages til undervisning.

Skoleåret 1992/93 omfatter herefter:

uge 32	3 dage
uge 33 - uge 51 (-uge 42) 18 uger à 5 dage	90 -
uge 01 - uge 24 =	
18 uger à 5 dage	90 dage
04 uger à 4 dage	16 dage
i alt	199 dage.

Wusk:
**TRANS
LOKA
TION
19.6.
KL. 10!**

Med venlig hilsen

E. Fuglsang-Damgård
E. Fuglsang-Damgård
rektor

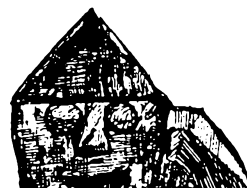
gårdboen

har tænkt at lade høre fra sig igen i begyndelsen af august.

Hvis man vil lægge ham et par ord i munden, så send dem inden 20. juli til redaktionen.

Som består af:

*Palle Knudsen &
Jørgen Lorenzen*

NYE MEDLEMMER TIL AMNESTY
INTERNATIONAL ACTION GRUPPE
'92 - '93.

Kan det virkelig passe, at Hjørring Gymnasiums action gruppe, som hidtil har gjort sig bemærket med gode resultater indenfor Amnesty Internationals arbejde, skal gå i opløsning pga. manglende entusiasme blandt eleverne?

Hvis DU vil være med til at gøre noget for at hjælpe de mennesker, der bliver truet, fængslet og tortureret, med at kæmpe for deres rettigheder, så meld dig til AMNESTY INTERNATIONALS ACTION GRUPPE HER PÅ DIN SKOLE '92 - '93 !!!

Venlig hilsen
Hjørring Gymnasiums Action Gruppe.

PS. Arbejdet er ikke særlig tidskrævende, og behøver ikke gå ud over dine lektier.